

GIỮ VỮNG VÀ VƯỢT TRÊN MỌI HY VỌNG

Năm 2008, Lorenzo - sinh niên Ý 22 tuổi - êm ái trút hơi thở cuối cùng, sau khi đã anh dũng chiến đấu với chứng bệnh ác nghiệt: ung thư máu!

Lorenzo là sinh viên luật tại đại học Perugia ở miền Trung Bắc nước Ý. Anh còn là thành viên của phong trào Hiệp Thông và Giải Phóng. Cái chết của sinh viên Công Giáo trẻ, đông đầy sức sống khiến người ta liên tưởng đến câu ví giữa cái chết và sự sống. Đó là câu ví của ông Jacques Prévert (1900-1977) - thi sĩ kiêm văn sĩ viết kịch bản người Pháp:

Cái chết nằm trong sự sống và cuộc sống giúp cho sự chết

Sự sống nằm trong cái chết và sự chết giúp cho cuộc sống.

Xin nhường lời cho chính Lorenzo nói về việc đương đầu với chứng bệnh nan y và cuộc chiến giữ vững niềm hy vọng, vượt lên trên mọi hy vọng. Tư tưởng và tâm tình được diễn tả trong lá thư gửi cho cô bạn gái tên Sara cũng là thành viên phong trào Hiệp Thông và Giải Phóng. Lorenzo viết.

Sara thân ái,

Chỉ trong vài ngày nữa - như quý bạn biết - tôi sẽ nhập viện để được ghép tủy. Từ mấy năm qua tôi đã chiến đấu với cơn bệnh, và lần này có vẻ là trận chiến chung cục, tôi hy vọng sẽ dành được chiến thắng. Tôi không rõ quý bạn có ý thức vấn đề không, chứ phần tôi, tôi chuẩn bị y như thể trong vài ngày nữa tôi sẽ xông vào mặt trận. Về phương diện y khoa thì tôi biết chắc chắn mình sẽ phải trải qua một thời kỳ đau đớn, đau khổ và một cuộc chiến khốc liệt sẽ diễn ra giữa tôi và chứng bệnh. Cuộc trị liệu hóa-học sẽ vô cùng cam go và mặc cho niềm hy vọng được khỏi bệnh có lớn lao đến đâu đi nữa, vẫn không thể nào làm giảm bớt nỗi niềm đau đớn của tôi. Vậy thì còn nói làm gì đến chuyện học hành, chuẩn bị cho kỳ thi cuối năm phải không?

Nếu tôi không phải là thành viên của phong trào "Hiệp Thông và Giải Phóng", nếu tôi không từng được Phong Trào truyền thụ cho hiểu biết rằng: "Học vấn là cơ may giúp tìm ra chân lý, trao ban ý nghĩa cho cuộc đời và có thể diễn đạt sự phán đoán toàn vẹn về cuộc sống", thì có lẽ tôi đã bỏ rơi việc học từ lâu lắm rồi! Có lẽ trong khi chờ đợi nhập viện để chữa trị cơn bệnh hiểm nghèo tôi đã yên thân nằm nhà, đọc qua loa vài cuốn sách để giết thời giờ! Nhưng tôi không thụ động làm thế! Tôi đã dùng thời giờ để chuẩn bị cho kỳ thi cuối năm. Không phải khoảng trống thời gian lấp đầy ngày tháng cuộc đời tôi, nhưng chính tôi lấp đầy nó. Không phải nó ra chỉ thị cho tôi phải sống như thế nào, nhưng chính tôi làm chủ một ngày sống của đời tôi.

Việc học cố gắng hiến cho tôi nền văn minh và giúp tôi ngày qua ngày cảm thấy hạnh phúc vì còn có thể sử dụng một ngày sống của đời tôi. Hơn thế nữa, tôi cảm thấy hạnh phúc được làm người vì tôi biết mình đang hy vọng, một niềm hy vọng vượt lên trên mọi hy vọng, như có lần Đức Thánh Cha đã nhắc nhủ giới trẻ chúng ta.

Nếu tất cả những gì tôi đang trải qua - như việc chờ đợi được ghép tủy với các may rủi và hệ lụy đi kèm - có thể so sánh với Thánh Giá của Đức Chúa GIÊSU KITÔ thì tôi có thể quả quyết rằng, mặc dầu thánh giá của tôi thật nhỏ bé, nỗi đau đớn của tôi cũng nhỏ bé, nhưng tôi vẫn phải chiến đấu để đánh bại sự dữ. Sự dữ hiện diện trong thế giới, và một phần nhỏ sự dữ cũng hiện diện trong cuộc đời tôi. Nhưng sự dữ không có tiếng nói sau cùng và không bao giờ được dành chiến thắng. Sự dữ phải bị loại trừ khỏi thế giới và khỏi cuộc sống của chúng ta.

Khi đối diện với sự dữ chúng ta có thể đi theo 2 con đường. Hoặc là sợ hãi và đầu hàng. Hoặc là không chế và chiến thắng. Với tư cách là tín hữu Công Giáo, dĩ nhiên tôi chọn con đường thứ hai. Tôi biết rõ mình phải sống khiêm tốn và hiền lành như con chiên đối với anh chị em đồng loại. Nhưng đối với sự ác thì không. Đối với sự ác, chúng ta không thể là con chim bồ câu mà phải là con rắn. Tín hữu Công Giáo phải trở thành dấu hiệu cho người đời chống bóng và là muối đất, là ánh sáng thế gian.

Hy vọng những lời lẽ trên đây trợ giúp chúng ta thật nhiều trong cuộc sống.

Ký tên Lorenzo.

... "THIÊN CHÚA là Đấng không vị nể ai, nhưng cứ theo công việc mỗi người mà xét xử. Vậy nếu anh chị em gọi Ngài là CHA, thì anh chị em hãy đem lòng kính sợ mà sống cuộc đời lữ khách này. Anh chị em hãy biết rằng không phải nhờ những của chóng hư nát như vàng hay bạc mà anh chị em đã được cứu thoát khỏi lối sống phù phiếm do cha ông anh chị em truyền lại. Nhưng anh chị em đã được cứu chuộc nhờ Bữa Huyết của CON CHIÊN vẹn toàn, vô tỳ tích là Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Người là Đấng THIÊN CHÚA đã biết từ trước, khi vũ trụ chưa được dựng nên, và Người đã xuất hiện vì anh chị em trong thời cuối cùng này. Nhờ Người, anh chị em tin vào THIÊN CHÚA, Đấng đã cho Người sống lại từ cõi chết, và ban cho Người được vinh hiển, để anh chị em đặt niềm tin và hy vọng vào THIÊN CHÚA" (1Phêrô 1,17-21).

("Dalle Api alle Rose", Mensile del Monastero Agostiniano Santa Rita da Cascia, Gennaio-Febbraio 2009, trang 22-23)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt